मानेन न शक्नोमि जनाकीर्णे आत्मनो जिह्वां धारयितुं । तद्यावत्स राजा धर्मासनगतस्तावदस्मिन्विरलजनसंपाते देवच्छन्दप्रासादे ऽभिरुह्य स्थास्यामि ।

चेटी । आज्ञप्तास्मि देव्या काशिराजदुहित्रा यथा कञ्चे निपुणिके यतः प्रभृति भगवतः सूर्यस्योपस्थानं कृत्वा प्रतिनिवृत्तो महाराजस्ततः प्रभृति शून्यहृदय इव लक्ष्यते । तत्त्वमपि तावदार्यमाणवकाज्जानीहि तस्योत्कण्ठाकारणमिति । तत्कथं स ब्रह्मबन्धुरतिसंधातव्यः । अथवा तृणाग्रलग्नमिवावश्यायसलिलं न तस्मिन्नाजरहस्यं चिरं तिष्ठतीति तर्कयामि । तद्यावदेनमन्विष्यामि । अहो आलेख्यवानर इव किमपि मन्त्रयन्निभृत आर्यमाणवकस्तिष्ठति । तद्यावदेनमुपसर्पामि । आर्य वन्दे ।

विदूषकः । स्वस्ति भवत्यै । एतां दुष्टचेटिकां प्रेक्ष्य

॥ १६ ॥

तद्राजरहस्यं हृदयं भित्त्वा निष्क्रामतीव । भवति निपुणिके संगीतव्यापारमुज्झित्वा कुत्र प्रस्थितासि ।

चेटी । देव्या वचनेनार्यमेव प्रेक्षितुं ।

विदूषकः । किं तत्रभवत्याज्ञापयति ।

चेटी । देवी भणति यथा आर्यस्य ममोपर्यदाक्षिण्यं । न मामनुचितवेदनां दुःखितामवलोकयतीति ।

विदूषकः । णिपुणिके किंवा प्रियवयस्येन तत्रभवत्याः प्रतिकूलं किमपि समाचरितं ।